

meget internationalistisk EU-kritik og EU-modstand. Vi ser Enhedslistens politik som værende i fuldstændig forlængelse af den modstand, for det, de siger, er, at de vil gerne have mere Europa, men det skal man ikke forveksle med mere af det nyliberalistiske, det militaristiske og det udemokratiske EU.

Jeg har også haft lejlighed til f.eks. at diskutere flertalsproblematikken mange gange med f.eks. folk fra det franske kommunistparti, og der siger jeg så til mine franske venner: Når I nu siger flertalsafgørelser på arbejdsmarkedspolitikken, skal I bare være klar over, at det kan give et problem i forbindelse med de arbejdsmarkedsstrukturer, vi har heroppe i Danmark, men vi er meget enige med jer i, at vi skal lave nogle minimumsaftaler på internationalt plan. Så siger de altid: Jamen herregud, selvfølgelig er det da ikke den franske venstrefløjs opgave at smadre strukturer, hvor der i Danmark i årevis er blevet kæmpet for forbedringer. Vi må finde en fleksibel løsning.

Sagen er, at hvis først vi begynder at diskutere på den måde, som den franske venstrefløj gør ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tiden er udløbet.

Rune Lund (EL):

... så er vi nået meget langt. Det kan vi gøre med et nej.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Spørgeren ligger konsekvent i overkanten af sine tidsrammer.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (RV):

Sandheden er, at et af de argumenter, der bliver brugt af den franske venstrefløj, er, at briterne har fået for meget i forbindelse med den her såkaldte nødbremse. Det er den, vi har lavet en aftale om i den danske aftale, hvor man fra fransk side siger, at det da skal være sådan, at der skal være flertalsafgørelser i forbindelse med alle de ydelser, der skal gives til vandrende arbejdstagere. Vi kan da ikke have, at vi har nogle vandrende arbejdstagere, der ikke har rettigheder, siger de, og derfor skal det være nemmere at vedtage EU-lovgivning om vandrende arbejdstageres rettigheder. Der har man fra britisk side sagt, at det kan få som konsekvens, at de arbejdsmar-

kedssystemer, vi har bygget op, undergraves, og det har vi også sagt fra dansk side.

Sandheden er, at mange af de franske nejsigere, der er der, har sagt nej, fordi vi har fået den nødbremse, vi er så glade for her i Danmark. Hvordan kan hr. Rune Lund tro på, at den nejkolalition kan bruges til noget som helst efter et nej til at skabe en bedre traktat? Det er det, som er spørgsmålet til Enhedslisten. Hvordan vil Enhedslisten forestille sig en bedre traktat ved et dansk nej og ved et fransk nej?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er ingen tvivl om, at et nej til den her traktat vil få hele EU-samarbejdet til at ryste så meget, at der bliver basis for at få en ny debat både i Danmark, Frankrig og hele EU.

Jeg synes også, man skal have lidt fat i principperne og visionerne. Jeg forstod på hr. Holger K. Nielsen, at den vision, der bl.a. ligger i traktaten her, er, at der skal være en modpol til USA, og det er selvfølgelig også derfor, der i traktaten står, at de enkelte lande forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. Der kan man selvfølgelig undre sig over, at SF kan skrive under på sådan noget, men det står der altså.

Men det spørgsmål, jeg vil stille, er: Er det nu den rigtige vej at gå? Har vi virkelig brug for mere militær i verden? Har vi brug for endnu en militær supermagt? Er det den rigtige vej at gå, at vi så har en supermagt, der hedder USA, at vi så har en supermagt, der hedder EU, og at vi så har en supermagt, der hedder Kina? Er det på den måde, der skal skabes mere sikkerhed i verden? Er det SF's vision? Er det rigtigt forstået?

Eller – og det er det, vi er mere optaget af i Enhedslisten – hvordan kan vi i højere grad bruge FN som det redskab, der skal til for at skabe mere sikkerhed i verden?

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der ligger ingen forpligtelser til oprustning i denne her traktat. Det er noget gedigent nonsens, der bliver kørt i marken fra nejsiden.

Man skal forbedre den militære kapacitet. Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg kan nævne to ting her i Danmark, hvor man både kan forbedre og lave nedskæringer: Man kunne nedlægge hjemmeværnet, og man kunne ophæve værnepligten. At nedlægge hjemmeværnet, ville det betyde, at det danske militær bliver mindre ef-